

CLOENDA

Salvador Reguant *

Rebut: maig 1984

President (1984-86) de la Institució Catalana d'Història Natural

Els retards inevitables en la preparació d'aquest volum jubilar han fet que, abans de la seva publicació, s'hagi produït el canvi reglamentari de president.

Com a nou president voldria cloure aquest volum amb unes breus consideracions més enfocades cap al futur que cap al passat. No es tracta de cap ruptura, sinó de veure a quin desafiament ha de respondre la Institució Catalana d'Història Natural, ja perfectament consolidada després de la represa, en aquests últims anys del segle xx.

Em sembla que l'eficaç política de publicacions de la Institució en aquesta etapa de represa ha permès, ultra un notable enriquiment de la Biblioteca de la ICHN amb intercanvi estès als cinc continents, fer progressos importants en la normalització del català científic. Potser caldria simplement ara establir unes línies prioritàries d'acció en la política de foment editorial. Sembla que una d'aquestes línies podria ser, per exemple, potenciar l'edició de treballs de sistematia sobre les àrees més desateses de la història natural de Catalunya o dels Països Catalans (*fossilium catalogi*, faunes, flores, etc.).

Una valoració de la Sessió Conjunta anual organitzada tradicionalment per la Institució Catalana d'Història Natural i la Societat Catalana de Biologia, ens portaria a qualificar-la de molt interessant, tant pel seu notable nivell científic com pel fet que

es tracta de l'única reunió científica periòdica d'àmbit català en el camp de les ciències naturals. Convé, però, fer-ne potser un projecte progressivament més ambiciós, dirigint cada vegada més la seva atenció a ser una contribució interdisciplinària al coneixement de la història natural de les diverses comarques i àrees de Catalunya. Això implica, també, incidir en una sensibilització progressiva de tots els ciutadans de Catalunya respecte al seu entorn natural, tant per afavorir una consciència il·lustrada sobre problemes de medi ambient, com per estimular l'amor i el coneixement de la pròpia terra. En tot cas, cal que la Institució s'interessi, a través dels seus membres, per qualsevol manifestació d'interès per a la història natural de les diverses contrades, interès que es dona freqüentment a Catalunya, com ho palesen, entre altres coses, els petits (o grans) museus locals i el nombre notable d'aficionats que sempre han tingut entrada franca a la Institució.

Els canvis notables en el nombre de professionals universitaris en ciències naturals que s'han esdevingut en els últims trenta anys, la pluralitat i categoria científica actuals dels departaments universitaris i de les institucions de recerca, i l'alta especialització subsegüent, fan inviàbles i poc operatives les reunions que al principi de la seva fundació pogué fer la Institució, com ja ho havien fet abans organit-

* Departament d'Estratigrafia i Geologia Històrica. Facultat de Geologia. Universitat de Barcelona. Gran Via de les Corts Catalanes, 585. 08007 Barcelona.

zacions anàlogues d'alta categoria científica com és ara, per exemple, la Royal Society of London. En aquests fòrums concrets on es discuteixen les últimes aportacions de la recerca, la situació actual a Catalunya és de riquesa, però d'insuficient coneixement mutu. La Institució ha d'incidir d'una manera multiforme i plural si vol aportar una col·laboració interessant a tota aquesta xarxa de contactes, simposis, reunions, seminaris, etc. D'una banda, pot canalitzar la informació abundant que li arriba fent-la assequible a tots els membres de la Institució. Pot, també, col·laborar en l'organització de reunions, seminaris, etc., amb facultats, departaments o altres institucions on hi hagi confluència d'objectius. És evident que fa, i pot continuar fent, el paper d'organitzador d'activitats d'aquest ordre. En aquest apartat, són molt positius els seminaris que ja fa dos anys organitza, amb el suport de la Generalitat de Catalunya, sobre temes interdisciplinaris d'iniciació a la recerca, en àrees en què fa falta donar una empenta als nostres estudiosos.

Acabem d'esmentar tres maneres de concretar els esforços de la Institució en el camp de sessions, reunions, seminaris... sobre temes de geologia, botànica i zoologia, però segurament n'hi ha moltes d'altres. La imaginació dels membres de la Institució les trobarà amb tota seguretat. Cal, però, que tots busquem palliar el desconeixement mutu de la labor de recerca en ciències naturals que es fa en el país. Heus aquí un altre camp que s'obre a l'absolut «desinterès» i «neutralitat» de la Institució.

En fi, jo, en nom de la Institució, penso que puc atrevir-me a dir que hi ha feina i cabuda per a tothom i que qualsevol suggeriment ha de ser ben rebut i realitzat si s'adiu amb els objectius marcats per la pròpia llarga història de la Institució Catalana d'Història Natural: propiciar la recerca i difondre els coneixements científics en l'àrea de les ciències de la natura a casa nostra.
